

Ιούλης 2024

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Η Κλεοπάτρα Παγιάτα, συνταξιούχος εκπαιδευτικός, με αφορμή τις μαύρες ημέρες του Ιουλίου του '74 διερωτάται ποιες από όλες τις αλήθειες θέλουν να θυμηθούμε και να «μην ξεχάσουμε».

Παρακολουθώ με αισθήματα ανάμεικτα τες εξαγγελίες για τις διάφορες εκδηλώσεις που θα γίνουν με αφορμή τα 50 χρόνια από το πραξικόπημα (εισβολή της ελληνικής χούντας) και την εισβολή της Τουρκίας.

Είμαι σίγουρη ότι θα λεχθούν αρκετά ενδιαφέροντα από μαρτυρίες ανθρώπων έντιμων αλλά και άλλα από εκείνους που εργολαβικά όλα τα χρόνια που πέρασαν γράφουν το δικό τους αφήγημα παραχαράσσοντας την ιστορική αλήθεια και την ιστορία.

Οι εκδηλώσεις που ετοιμάζονται δεν είναι πανηγυρισμοί αλλά για να «μην ξεχνούμε» ακούω από όλους. Δεν διαφωνώ, αλλά διερωτώμαι ποιες από όλες τις αλήθειες θέλουν να θυμηθούμε και να «μην ξεχάσουμε»:

>> Το πραξικόπημα είναι προδοτικό. Προδότες όμως δεν υπάρχουν! Όχι γιατί πέρασε ο καιρός και πέθαναν, ούτε γιατί μετανόησαν και ομολόγησαν. Ίσως, μάλιστα, αρκετοί από αυτούς να κάθονται και σε τιμητικές θέσεις στις διάφορες εκδηλώσεις.

>> Η εγκληματική οργάνωση που οργανώθηκε και στηρίχθηκε και εισήχθη στην Κύπρο από την ελληνική χούντα είναι κατά μία άποψη «εμφύλιος πόλεμος». Αυτό κατ' επανάληψη έχει λεχθεί.

Δεν είμαι αρμόδια να δικάσω κανένα. Κάποια όμως πράγματα προκαλούν τη νοημοσύνη μου.

Ο κλάδος ελαίας που προσφέρθηκε τότε κάτω από συνθήκες που πολλοί από μας γνωρίζουμε, δεν μπορεί να παρατείνεται επ' άπειρον και υπό άλλες συνθήκες ούτε και μπορούν να αθώνονται στη συνείδηση μας και από την Πολιτεία τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν. Οι πράξεις μας πρέπει να έχουν συνέπειες.

Αφορμή για τούτες τες γραμμές που σύρω μου έδωσε μια σύντομη εκπομπή του ραδιοφωνικού μας ιδρύματος. Γνωστοί και αξιόλογοι παραγωγοί και παρουσιαστές του κρατικού μας ιδρύματος αναφέρονταν στα προγράμματα που ετοίμασαν με στόχο το «Δεν Ξεχνώ» και την ανάγκη να λέγονται όλες οι αλήθειες και όχι μόνον οι μισές. Δεν ξέρω τι ακριβώς είχαν υπόψη τους. Δοκίμασα ανεπιτυχώς να μπω τηλεφωνικά στο πρόγραμμα. Το ίδιο ανεπιτυχώς ανάμενα κάποια ανταπόκριση και σε μήνυμα που άφησα στο ΡΙΚ.

Με αυτή την αφορμή θέλω να αναφερθώ σε ένα μόνο θέμα από τα πολλά, την τραγική πτυχή του θέματος των αγνοουμένων. Κηδεύουμε με τιμές, καθώς οφείλουμε, έστω και τα ελάχιστα λείψανα των ανθρώπων μας, που ανευρίσκονται. Έζησα και προσωπικά τον ανείπωτο πόνο και τη συγκίνηση από τέτοιες κηδείες.

Μήπως με την ευκαιρία, πρέπει να πούμε και την άλλη μισή αλήθεια και για τους αγνοούμενους της άλλης πλευράς, το ξεκλήρισμα από Ελληνοκύπριους «πατριώτες» του πραξικοπήματος, στα χωριά Μαράθα, Σανταλάρης, Αλόη;

Η φίλη μου, η Λεϊλά Κιράλπ που νιόπαντρη έχασε τον σύζυγο της στη σφαγή της Τόχνης (γνωστοί και ζώντες οι δολοφόνοι) έχει τη μεγαλοψυχία να συμμετέχει σε εκδηλώσεις για Ελληνοκύπριους αγνοουμένους και έστησε στο Μαρί κοινό μνημείο Ελληνοκυπριών και Τουρκοκυπρίων αγνοουμένων. Μήπως αυτό είναι κομμάτι της άλλης μισής αλήθειας; Ποιοι και πόσοι την ξέρουν και τι έκαμε και τι κάμνει το κρατικό μας ίδρυμα για το θέμα αυτό;

Πηγή: [Φilenews](#)